

24. juni 2020

19/05888

ENERGIKLAGENÆVNETS AFGØRELSE
i sag om anmodning om dispensation fra forblivelsespligt for ejendommen
beliggende [xxx]

ENERGIKLAGENÆVNET

NÆVNENES HUS

Toldboden 2

8800 Viborg

Energiklagenævnet har modtaget en klage fra [xxx] (herefter klager) over Ringkøbing-Skjern Kommunes afgørelse af 2. juli 2019 om afslag på anmodning om dispensation fra forblivelsespligt for ejendommen beliggende [xxx].

Tlf. 72 40 56 00

CVR-nr. 37 79 55 26

EAN nr. 5798000026070

ekn@naevneneshus.dk

www.naevneneshus.dk

Energiklagenævnet stadfæster Ringkøbing-Skjern Kommunes afgørelse.

1. Klagen til Energiklagenævnet

Energiklagenævnet modtog den 25. juli 2019 en klage over Ringkøbing-Skjern Kommunes afgørelse af 2. juli 2019. Ved afgørelsen meddelte Ringkøbing-Skjern Kommune, at der ikke er særlige forhold, som kan danne grundlag for en dispensation fra forblivelsespligten for ejendommen beliggende [xxx].

Sagen drejer sig om, hvorvidt Ringkøbing-Skjern Kommune skulle have givet klager dispensation fra forblivelsespligten, jf. tilslutningsbekendtgørelsens § 17.¹

2. Sagens oplysninger

Ringkøbing-Skjern Kommune godkendte den 19. november 2008 en anmodning fra Troldhede Kraftvarmeværk a.m.b.a. (herefter Troldhede Kraftvarmeværk) om at pålægge tilsluttede forbrugere ved Troldhede Kraftvarmeværk at forblive tilsluttet på baggrund af et projektforslag af 4. juni 2008. Kommunens afgørelse om at pålægge alle daværende ejendomme – herunder klagers – der er tilsluttet Troldhede Kraftvarmeværk, forblivelsespligt, blev meddelt ved brev af 10. december 2008. Pålægget om forblivelsespligt blev meddelt i henhold til § 11, jf. § 2 og § 3 i den dagældende tilslutningsbekendtgørelse.²

Det fremgår af sagens oplysninger, at Troldhede Kraftvarmeværks projektforslag blev sendt i høring hos de berørte grundejere ved brev den 6. august 2008. Det fremgår videre af sagens oplysninger, at Ringkøbing-Skjern Kom-

¹ Bekendtgørelse nr. 904 af 24. juni 2016 om tilslutning m.v. til kollektive varmforsyningsanlæg.

² Dagældende bekendtgørelse nr. 31 af 29. januar 2008 om tilslutning m.v. til kollektive varmforsyningsanlæg.

mune ved skrivelse af 26. november 2008 meddelte klager, at klagers indsigelse vedrørende kommunens beslutning om at meddele forblivelsespligt, ikke blev imødekommet.

Ringkøbing-Skjern Kommunes afgørelse af 10. december 2008 blev efterfølgende påklaget til Energiklagenævnet, som stadfæstede kommunens afgørelse den 3. juni 2009, jf. nævnets afgørelse med j.nr. 1021-118.

Klager anmodede den 24. april 2019 Ringkøbing-Skjern Kommune om at aflyse forblivelsespligten for den i sagen omhandlede ejendom.³ Klager begrundede sin anmodning med, at klager ikke har været tilsluttet kollektiv varmforsyning siden 2016, samt at kun én ud af tre bygninger på ejendommen forsynes ved hjælp af en varmepumpe, og at de resterende bygninger ikke har behov for varmforsyning. Klager har videre anført, at ejendommen er omfattet af tilslutningsbekendtgørelsens § 15, og at kommunen ikke har iagttaget reglerne om partshøring. Klager bemærker endvidere, at Troldhede Kraftvarmeværks takster er urimelige, idet der opkræves betaling for en ejendom, som ikke er tilsluttet kollektiv varmforsyning.

Ringkøbing-Skjern Kommune traf herefter den påklagede afgørelse af 2. juli 2019.

3. Ringkøbing-Skjern Kommunes afgørelse

Ringkøbing-Skjern Kommune meddelte den 2. juli 2019 klager, at der ikke er særlige forhold, som kan danne grundlag for en dispensation fra forblivelsespligten, der er pålagt klagers ejendom.

Ringkøbing-Skjern Kommune lagde ved afgørelsen om dispensation navnlig vægt på følgende:

- Da afgørelsen om forblivelsespligt blev meddelt, var den i sagen omhandlede ejendom allerede tilsluttet Troldhede kraftvarmeværk.
- At et pålæg om forblivelsespligt ikke medfører aftagepligt.
- At tilslutnings- og forblivelsespligt pålagt via et projektforslag i henhold til varmforsyningslovens tilslutningsbekendtgørelse ikke er tidsbegrænset og ikke omfattet af den privatretlige skrivelse, som klager henviser til.
- At klager ikke kan anvende bestemmelsen i tilslutningsbekendtgørelsens § 15 til at få ophævet forblivelsespligten, jf. bekendtgørelsens § 16, da klagefristen er udløbet.
- At tilslutningsbekendtgørelsens § 15 ikke er gældende, efter forblivelsespligten er pålagt.

³ Energiklagenævnet forstår klagers henvendelse på den måde, at klager ønsker at opnå dispensation til den pålagte forblivelsespligt.

- At når forblivelsespligten er pålagt, vil en efterfølgende udskiftning af varmemforsyningsanlæg ikke medføre, at tilslutningsbekendtgørelsens § 15 igen kan gøre sig gældende, jf. bekendtgørelsens § 16.
- At udskiftning af varmemforsyningsanlæg ikke vurderes at være et særligt tilfælde, der kan danne grundlag for en dispensation efter tilslutningsbekendtgørelsens § 17, stk. 1.
- At der ikke kan meddeles dispensation efter tilslutningsbekendtgørelsens § 17, stk. 2 og 3, idet klager ikke har adresse på ejendommen, og idet ejendommen ikke er en nyopførelse.

4. Klagers bemærkninger

Klager ønsker, at Ringkøbing-Skjern Kommune ophæver forblivelsespligten pålagt den i sagen omhandlede ejendom.

I klagen til Energiklagenævnet har klager anført følgende:

”[...]

Den anførte forblivelsespligt er ugyldig, da den er tinglyst uden at kommenen har anvendt sin viden om praksis i Energiklagenævnet og uden at foretage en konkret vurdering af, om ejendommen kan pålægges forblivelsespligt eller er omfattet af undtagelsesbestemmelserne i bekendtgørelsen § 15.

Oplysningerne om kommunens tilsidesættelse af sine forpligtigelser er først kommet frem til ejeren efterfølgende som følge af afgørelsen i sagen vedr. Årup Varmeværk. Hvorfor ejeren ikke i 2008 og 2009 var i stand til at varetage sine interesser. Den kommunale beslutning strider mod Forvaltningsloven § 19, hvor det bestemmes, at kan en part ikke antages at være bekendt med, at myndigheden er i besiddelse af bestemte oplysninger om en sags faktiske grundlag eller eksterne faglige vurderinger, må der ikke træffes afgørelse, før myndigheden har gjort parten bekendt med oplysningerne eller vurderingerne og givet denne lejlighed til at fremkomme med en udtalelse. Det gælder dog kun, hvis oplysningerne eller vurderingerne er til ugunst for den pågældende part og er af væsentlig betydning for sagens afgørelse. Myndigheden kan fastsætte en frist for afgivelsen af den nævnte udtalelse. Hertil kommer § 20 og 24 efter hvilke kommunen har pligt til at begrunde afgørelsen, hvilket blev tilsidesat. Nævnsafgørelsen er ugyldig, da den stadfæster en ugyldig kommunal beslutning. Der henvises til kommunens mail af 28.08.2009, hvor kommunen erkender, at den var klar over, at denne ejendom skulle bedømmes konkret for §15 i tilslutningsbekendtgørelsen, hvilket ikke var sket. Kommunen har anvendt skøn under regel, hvilket er ulovligt.

Energiklagenævnets afgørelse 3. juni 2009 udtaler sig ikke om, at der skal betales et takts bestemt BBR-areal. Kommunen har tilsidesat sine forpligtigelser til som myndighed at sikre, at forbrugerne afregnes rimeligt. I tilfældet Trolldhede Varmeværk er dette ikke sket, ved at varmemværket med henvisning til selvbestaltet taksblad igennem en årrække har krævet betaling for arealet i en åben uopvarmet garage bygning registreret i BBR ejendom nr. [xxx] bygning nr. 3.

Højesteret har i dom af 2. april 1987 bestemt, at binding ikke kan ske ud over 20 år. Anlægget i Trolldhede er fra 1961. Højesterets begrundelse i dommen, at der i løbet af denne periode har været mulighed for at afskrive investeringen, og at det ikke er rimeligt overfor forbrugeren at fastholde binding i længere periode. 20 år anses for

den længste tid et varmekværk med rimelighed kan opnå en fortrinsstilling. Forblivelsespligten er ikke evig.

Der findes ingen hjemmel eller nævns praksis for at kræve betaling for ikke leveret varme i en naboejendom uden tilslutning eller at opkræve fast bidrag efter BBR-areal i tilfælde af at disse ikke opvarmes. Tvært i mod går Energiklagenævnets praksis ud på rimelighed, og at varmekværker ikke udnytter et monopol til ugunst for forbrugerne.

Den kommunale beslutning kan ikke gøres gældende overfor klager, der ikke står som ejer i tingbogen. Tinglysning er ikke meddelt ejeren. Vestre Landsrets dom vedr. Løgstør Fjernvarmekværk viser, at en ikke tinglyst forpligtigelse ikke bebyrde klager.

Henvisningen til § 16 er ikke relevant, da der ikke lovligt er meddelt forblivelsespligt. Derimod kan kommunalbestyrelsen efter § 17 beslutte at ophæve forblivelsespligten når særlige hensyn taler derfor. Det er tilfældet i denne sag alene fordi ejendommen ikke i årevis har været tilsluttet varmekværket, ikke aftaget og ikke har udsigt til at aftage varme herfra. Af præmisserne i ovennævnte Højesteretsdom fremgår, at loven skal administreres rimeligt overfor forbrugeren. Derfor er kommunalbestyrelsen forpligtet til at ophæve forblivelsespligten.

Begrundelsen for afslag, at dette sikrer varmekværket faste indtægter, er ikke korrekt. Når kommunen iagttager sin tilsynsforpligtigelse overfor varmekværkets takster, vil disse alene kunne påberåbes for tilsluttede arealer, hvorved varmekværket ikke beriges derved. Under hensyn til nævnte dom fra Højesteret er praksis desuden direkte ulovlig, da der ikke er hjemmel til med kommunal velsignelse, at en forbruget pålægges at betale for de andres varme. Det bemærkes, at faste afgifter har til formål at betale varmekværkets investeringer, mens driften skal dækkes af betaling i forhold til anvendt varme, og at værket fra 1961 for længe siden har afskrevet alle investeringer. Derfor er det kommunens pligt at nedsætte de faste bidrag til dækning af værkets anlægsudgifter.

Endeligt erindres om kommunalbestyrelsen ikke må være inhabil ved at have interesser i at nogle borgere begunstiges ved at ansøger kommer til at betale deres varme. Det er mig bekendt yderligere et problem for gyldigheden af kommunens beslutning i 2009, ligesom det bør iagttages nu.

[...]

Klager har overfor Energiklagenævnet supplerende oplyst følgende:

”[...]

Kommunen omtale af, at Trolldheds varmekværk er ekstraordinært dyrt, og at kommunen gennem administration af varmeforsyningsloven søger at beskytte varmekværket mod afbrydning af tilslutningspligten er magtforvridning og i strid med den retspraksis Højesteret har lagt med dom af 2. april 1987. Reglerne skal [administreres] rimeligt i forhold til forbrugerne. Det er ikke rimeligt, at varmekværket opkræver et fast gebyr af 714 m² for en ejendom uden varmeinstallation. Kommunen har i sit svar til klagenævnet side 23 vedlagt varmekværkets vedtægter. Heraf fremgår § 6 at fast bidrag alene kan opkræves af lokaler, hvor der er opsat radiatorer. Ejendommen består af tre bygninger og ingen af disse har opsat radiatorer. Bygning 1 anvendes til industri, bygning 2 til lager og bygning 3 er en åben garage, hvor der siden opførelsen aldrig har været opvarmning. Alligevel har kommune og varmekværk opkrævet varmebidrag siden værkets oprettelse i 1961. Det er ikke rimeligt, at klager skal betale for andre borgere i byens varmeforbrug. Varmekværkets anlæg er for længst afskrevet, og der er ingen rimelighed i at fastholde en bindingspligt ud over 20 år.

Det har principiel betydning for alle forbrugere at få fastslået at forbrugerne på lignende måde som de ved nybygning kan tilslutte nye arealer, også ved [nedlæggelse] af arealer ikke kan forpligtes til at betale fast afgift. I modsat fald vil reglerne svare til 1700- tallets livegne fæstebønder, og hvis samfundsskadelige virkning blev gnisten til folkeligt oprør som den franske revolution.

Klager har aldrig været medlem af Trolldhede Varmeværk AMBA og er derfor heller ikke meldt ud. Kommunens beskrivelse viser, at klager har modtaget en forvaltningsakt der negativt forskelsbehandler, hvilket er ulovlig. Kommunens fremstilling og motivation viser tydeligt, at den ikke har bedømt tilslutningspligten efter §15 i tilslutningsbekendtgørelsen.

Det har både logik og fakta imod sig når kommunen anfører, at klagers tilslutning har betydning for værkets økonomi og medfører forhøjelser hos andre forbrugere. En sådan påstand bør dokumenteres ud fra varmekærets økonomi. Kommunen har netop i foregående afsnit oplyst, at varmekærets økonomi blev stærkt forbedret gennem aftale om levering af varme fra industri. Hertil kommer indtægter fra nytillsluttede forbrugere i området, at økonomien i naturgas er væsentligt forbedret pga. faldende priser og at anlægget er fuldt afskrevet. Varmeværket har tvært imod fået en markant bedre økonomisk situation.

Uanset hvilke argumenter varmekæret har anført overfor kommunen, fritager dette ikke kommunen for selvstændigt at tage stilling til hver enkelt tilslutningspligt og jfr. overfor nævnte højesteretsdom og at administrere reglerne rimeligt overfor forbrugerne. Kommunen har pligt til at konkret at tage stilling til de enkelte lodsejeres fritagelsesgrunde, hvilket ikke er sket. Kommunen har blot virket som gummistempel og ophøjet varmekærets ønsker til beslutning.

Varmekærets argumenter lider af den mangel som ved at bedømme de seneste 10 år økonomi viser, at stabil økonomi ikke afhænger af antal tilslutninger, men der imod af biobrændel, gaspris og afskrivninger. Regnestykket er forkert, da anlægget for længst er afskrevet, og da klager ikke er forbruger af varme, da anvendes de fast bidrag alene til afskrivning af anlægget, mens driften betales efter forbrugt energi. Da anlægget fra 1961 er afskrevet er der ikke behov for fast bidrag.

Der er bedre for miljøet, at klager anvender solpaneler til at drive en varmepumpe, end at varmekæret afbrænder træ og naturgas.

Kommunen er inhabil, da den har stillet garanti overfor varmekæret.

Klager påberåber sig både ret til at få annulleret tilslutningspligten, og til at Energifklagenævnet tager stilling til det faste bidrags størrelse. Det burde være en selvfølge, at varmekæret ikke kan kræve betaling i form af fast bidrag af ikke opvarmede bygninger. En henvisning til varmekærets vedtægter er ikke tilstrækkeligt, da klager ikke er medlem af foreningen og ikke bundet af vedtægterne. Vedtægterne var jfr. kommunens bilag side 23 i §6 begrænset til at kræve afgift af de arealer, hvor der var opsat radiatorer. Dette har værket efterfølgende ændret til BBR arealer uden samtidig at friholde de ikke opvarmede arealer. Det kan ikke have sin rigtighed. Retstilstanden kan ikke leve med at en tilfældig registrering i BBR skal danne grundlag for et krav mod en lodsejer, er ikke medlem og ikke aftager varme. Energifklagenævnet bør træffe afgørelse til fordel for klager og fastsætte ensartede retningslinjer for opkrævning af faste afgifter. Disse bør naturligvis friholde ikke opvarmede arealer, men også begrænse varmekærets muligheder for at opkræve arealafgifter til det beløb varmekæret skal afsætte til at afskrive sit anlæg. Det er urimeligt overfor forbrugerne og strider mod samfundsinteresser, hvis andres varmeudgifter kan væltes over på de forbrugere, der sparer på varmen.

Det bestrides, at kommunen har vurderet om ejendommen [xxx] er omfattet af undtagelsesbestemmelserne eller ej. Under alle omstændigheder er kommunen inhabil til at vurdere dette jfr. dens egen erklæring om gennem garanti at holde hånden under varmekædens økonomi.

Energiklagenævnet bør skride ind overfor, at kommunen har besluttet at bemyndige administrationen til at træffe beslutning om tilslutningspligt. Det har ikke været lovgivernes intention, at kommunen skulle forsyne ansøgninger med et gummistempel med "Afslag". Kommunen har hverken i 2008 eller 2019 levet op til sin forpligtigelse i konkret at vurdere om ejendommen er omfattet af § 15 i tilslutningsbekendtgørelsen.

[...]"

5. Ringkøbing-Skjern Kommunes bemærkninger

Ringkøbing-Skjern Kommune har ikke i forbindelse med sagens behandling hos Energiklagenævnet indsendt supplerende bemærkninger til sagen.

6. Bemærkninger fra Trolldhede Kraftvarmeværk a.m.b.a

Trolldhede Kraftvarmeværk a.m.b.a er ikke fremkommet med bemærkninger til sagen.

7. Retsgrundlaget

Retsgrundlaget fremgår af bilag til denne afgørelse.

8. Energiklagenævnets begrundelse for afgørelsen

Det fremgår af sagens oplysninger, at Ringkøbing-Skjern Kommune den 10. december 2008 traf afgørelse om, at den i sagen omhandlede ejendom skulle forblive tilsluttet til Trolldhede Kraftvarmeværk. Det fremgår videre, at kommunens afgørelse blev påklaget til Energiklagenævnet ved e-mail af 2. januar 2009. Energiklagenævnet stadfæstede den 3. juni 2009 Ringkøbing-Skjern Kommunes afgørelse om forblivelsespligt.

Ved e-mail af 24. april 2019 til Ringkøbing-Skjern Kommune anmodede klager om at aflyse forblivelsespligten pålagt klagers ejendom. Klager anførte i forbindelse hermed bl.a., at ejendommen er omfattet af undtagelsesbestemelsen i tilslutningsbekendtgørelsens § 15, samt at kommunen ikke havde efterkommet forpligtelsen til at foretage partshøring.

Energiklagenævnet finder, at klagers e-mail af 24. april 2019 til Ringkøbing-Skjern Kommune i alt væsentligt angår forhold, der vedrører kommunens afgørelse af 10. december 2008 samt nævnets efterfølgende afgørelse af 3. juni 2009. Da Energiklagenævnet tidligere har behandlet spørgsmålet om forblivelsespligt til den i sagen omhandlede ejendom, henvises til nævnets tidligere afgørelse af 3. juni 2009 med j.nr. 1021-118.

Det er Energiklagenævnets opfattelse, at klagers e-mail af 24. april 2019 og klagen til nævnet af 25. juli 2019 skal forstås på den måde, at klager endvidere anmoder om, at der dispenseres fra forblivelsespligten i henhold til tilslutningsbekendtgørelsens § 17.

Det fremgår af tilslutningsbekendtgørelsens § 17, stk. 1, at kommunalbestyrelsen i særlige tilfælde efter ansøgning kan beslutte, at en ny eller eksisterende bebyggelse, der er pålagt tilslutnings- eller forblivelsespligt, skal fritages for tilslutning. Betingelsen for dispensation er, at der foreligger et særligt tilfælde. De særlige tilfælde er ikke nærmere definerede eller begrænsede i tilslutningsbekendtgørelsen. Kommunen kan dispensere under hensyn til såvel varmemforsyningsmæssige som andre grunde, herunder personlige og økonomiske forhold for ansøgeren, hvis kommunen vurderer, at der foreligger et særligt tilfælde. Ifølge tilslutningsbekendtgørelsens § 16 kan ejeren af en ejendom, der allerede er pålagt tilslutningspligt, ikke efterfølgende blive fritaget fra tilslutningspligten ved at påberåbe de omstændigheder, der fremgår af § 15.

Nævnet fortolker efter praksis tilslutningsbekendtgørelsens § 17, stk. 1, således, at de hensyn, der efter tilslutningsbekendtgørelsens § 15, stk. 2, kan føre til, at en ejendom ikke kan pålægges forblivelsespligt, som udgangspunkt kan indgå i vurderingen af, om der foreligger et sådant særligt tilfælde, der kan føre til, at ejeren af en ejendom, som er pålagt forblivelsespligt, kan opnå dispensation efter § 17, stk. 1.

Klager har ikke noget retskrav på at få dispensation efter tilslutningsbekendtgørelsens § 17, stk. 1, og kommunalbestyrelsen er tillagt et vidt skøn ved vurderingen af, om der bør meddeles dispensation. Kommunalbestyrelsen kan lægge vægt på hensynene i tilslutningsbekendtgørelsens § 15, stk. 2, samt andre saglige og lovlige kriterier. Kommunalbestyrelsen kan blandt andet indtage lokale forhold, herunder miljøforhold og hensynet til det pågældende værks økonomi. Kommunalbestyrelsen skal dog ved hver enkelt dispensationssag foretage en konkret vurdering af sagens forhold.

Klager har med henblik på at opnå dispensation efter tilslutningsbekendtgørelsens § 17 alene oplyst, at den i sagen omhandlede ejendom ikke har været tilsluttet kollektiv varmemforsyning siden 2016. Energiklagenævnet finder ikke, at der herved er tale om et særligt tilfælde i henhold til tilslutningsbekendtgørelsens § 17, stk. 1, der kan medføre dispensation fra den pålagte forblivelsespligt.

Det øvrige af klager anførte kan ikke føre til et andet resultat.

9. Energiklagenævnets afgørelse

Energiklagenævnet stadfæster Ringkøbing-Skjern Kommunes afgørelse af 2. juli 2019.

Afgørelsen er truffet i henhold til tilslutningsbekendtgørelsens § 22, stk. 1, jf. § 26, stk. 1, i varmemforsyningsloven.

Afgørelsen er truffet af Energiklagenævnets formand i medfør af punkt 1, litra c, i formandsbemyndigelsen af 30. november 2009 vedrørende sager henhørende under varmemforsyningsloven.⁴

⁴ Lovbekendtgørelse nr. 120 af 6. februar 2020 om lov om varmemforsyning.

Afgørelsen kan ikke indbringe for anden administrativ myndighed.

Søgsmål til prøvelse af afgørelser truffet af Energiklagenævnet efter lov om varmemforsyning eller regler, der er udstedt efter denne lov, skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt pågældende. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes fristen dog altid fra bekendtgørelsen, jf. varmemforsyningslovens § 26, stk. 4.

Afgørelsen offentliggøres i anonymiseret form på hjemmesiden www.naevneneshus.dk under menupunktet Nævnene > Energiklagenævnet > Tidligere afgørelser.

På nævnets vegne

Peter Ulrik Urskov
Nævnetsformand

Rasmus Bjerre Bach
Fuldmægtig, cand.jur.

Afgørelsen er sendt til:

[xxx]
Ringkøbing-Skjern Kommune
Trolldhede Kraftvarmeværk a.m.b.a.

Bilag

Uddrag af bekendtgørelse nr. 904 af 24. juni 2016 om tilslutning m.v. til kollektive varmforsyningsanlæg:

”[...]

§ 15. Følgende kategorier af eksisterende bebyggelse kan ikke pålægges tilslutningspligt:

- 1) Bygninger, hvor omstilling til kollektiv varmforsyning på grund af nødvendige, større installations- eller bygningsmæssige ændringer efter kommunalbestyrelsens skøn vil være uforholdsmæssig bekostelig.
- 2) Bygninger, der er indrettet med et vedvarende energianlæg, som eksempelvis solvarmeanlæg, varmepumper, vindmøller, biogasanlæg, brintanlæg, komposteringsanlæg, vandkraftanlæg, træfyr eller halmfyr, og hvor anlægget - eller anlæggene tilsammen - efter kommunalbestyrelsens skøn har en kapacitet, som kan dække mere end halvdelen af bygningens energiforbrug til opvarmning og forsyning med varmt vand.
- 3) Bygninger, hvor overskudsvarme fra produktionsvirksomhed efter kommunalbestyrelsens skøn dækker mere end halvdelen af bygningens energiforbrug til opvarmning og forsyning med varmt vand.
- 4) Bygninger, der påregnes nedrevet inden for en kortere årrække.
- 5) Bygninger, der ikke er beregnet til at være konstant opvarmet i fyringssæsonen.
- 6) Eksisterende lavenergibygninger, jf. § 1, nr. 5.

Stk. 2. Følgende kategorier af eksisterende bebyggelse kan ikke pålægges forblivelsespligt:

- 1) Bygninger, der er indrettet med et vedvarende energianlæg, som eksempelvis solvarmeanlæg, varmepumper, vindmøller, biogasanlæg, brintanlæg, komposteringsanlæg, vandkraftanlæg, træfyr eller halmfyr, og hvor anlægget - eller anlæggene tilsammen - efter kommunalbestyrelsens skøn har en kapacitet, som kan dække mere end halvdelen af bygningens energiforbrug til opvarmning og forsyning med varmt vand.
- 2) Bygninger, hvor overskudsvarme fra produktionsvirksomhed efter kommunalbestyrelsens skøn dækker mere end halvdelen af bygningens energiforbrug til opvarmning og forsyning med varmt vand.
- 3) Bygninger, der ikke er beregnet til at være konstant opvarmet i fyringssæsonen.
- 4) Eksisterende lavenergibygninger, jf. § 1, nr. 5.

§ 16. Ejere af ejendomme, der er pålagt tilslutningspligt eller forblivelsespligt til et kollektivt varmforsyningsanlæg, kan ikke senere kræve sig fritaget for pligten under henvisning til bestemmelserne i § 15, jf. dog § 17, stk. 1.

§ 17. Kommunalbestyrelsen kan i særlige tilfælde efter ansøgning beslutte, at ny eller eksisterende bebyggelse, der er pålagt tilslutningspligt eller forblivelsespligt, skal fritages for pligten, ligesom der i særlige tilfælde kan meddeles forlængelse af tilslutningsfristen, jf. § 10.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen giver, under forudsætning af, at den pågældende ejendom er en enfamiliesejendom, efter ansøgning dispensation fra tilslutningspligt til en person, der:

- 1) er folkepensionist på tilslutningstidspunktet, jf. § 7, stk. 3,
- 2) har været ejer eller medejer af den pågældende ejendom siden det tidspunkt, hvor kommunalbestyrelsen traf beslutning om tilslutningspligt, og
- 3) har haft fast bopæl på den pågældende ejendom siden det tidspunkt, hvor kommunalbestyrelsen traf beslutning om tilslutningspligt.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen meddeler dispensation fra tilslutningspligt og forblivelsespligt for ny bebyggelse, der opføres som lavenergibygninger, jf. § 1, nr. 6. Dispensation meddeles til ejeren af ejendommen senest ved udstedelse af byggetilladelse.

[...]"